

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2020, declarate de avocatul Boris Bulbuc și de inculpata

Ghilenschi Doina XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>14.02.2020 – 22.05.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>17.06.2020 – 29.09.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>18.01.2021 – 10.03.2021.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 22 mai 2020, Ghilenschi Doina a fost condamnată în baza art. 149 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare și a art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 6 ani și 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, începând din 22.05.2020, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 15.12.2019 până la 22.05.2020.

De la inculpată s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2958 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 14 decembrie 2019, orele 17.00-18.00, inculpata Ghilenschi D., aflându-se în domiciliul său din XXXXXX XXXX, XXXXXX, în urma unui conflict spontan cu tatăl Ghilenschi I., intenționat i-a aplicat o lovitură cu un cuțit în regiunea coapsei drepte, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020, plagă înțepat-tăiată pe coapsa

dreaptă cu lezarea arterei femurale, care conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă, unde Ghilenschi I. a decedat la fața locului, fiind stabilit că moartea ultimului a survenit în rezultatul șocului hemoragic, ca consecință a hemoragiei externe masive, ca urmare a lezării arterei femurale, ce se exprimă prin datele necropsiei și este confirmat cu rezultatul histologic de laborator state prin fractură închisă de os metacarpian 2 al mâinii drepte, fără deplasare de fragmente.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina și a declarat că relațiile între ea și victimă erau mai mult rele. Acesta îi aplica lovituri, iar o perioadă a locuit la un unchi, deoarece bătăile și loviturile cauzate de tatăl ei îi provocau frică. Loviturile le aplica când era în stare de ebrietate alcoolică, atunci era agresiv. Consuma alcool mereu când venea, se oprea la bar și servea rachiu. Cazul a avut loc când se afla în casa părintească cu fiul ei în vârstă de 4 ani, concubinul Andrieș I. și mama. Pe la orele 18.00 a venit tatăl ei acasă și a cerut încercătorul de la telefon. I-a spus că nu l-a luat și i-a zis să-l caute mai bine. Tatăl a lovit-o cu pumnul în nas, apoi în mână. Ea a încercat să fugă, dar acesta a tras-o de mână înapoi pe pat. A observat un cuțit pe masa de alături și l-a luat în mână pentru a se apăra. Tatăl ei s-a ridicat în picioare, a încercat să o lovească cu piciorul și atunci el s-a înfipt cu piciorul în cuțit. Văzând că curge sânge din rana tatălui, ea a sunat la salvare și poliție. O vecină a sunat iarăși la salvare, care a venit peste vreo oră. Medicii au zis că nu mai are rost să-i facă ceva. Nu cunoaște din care motiv mama a declarat altfel decât ea. Nu-și amintește bine toate momentele, deoarece era speriată tare. În acea seară a servit 2-3 pahăruțe de vin cu concubinul.

Succesorul părții vătămate, Ghilenschi C., a relatat că la ea acasă a venit mama sa și i-a spus că inculpata l-a înfipt cu cuțitul în picior pe tatăl său. Apoi mama a plecat și a venit inculpata. Aceasta plângea, i-a zis că tata a decedat, iar ea și-a pierdut cunoștința. După ce și-a revenit, a mers cu soțul la părinți. Tatăl era pe pat și plin de sânge. Ea i-a dat telefonul său la o cumătră, care a sunat la salvare și poliție. Salvarea a venit peste 15-20 minute, apoi și poliția. Medicii l-au examinat pe tatăl și le-a zis că nu are șanse de a supraviețui. Din spusele mamei a înțeles că conflictul s-a început de la un încercător de telefon, inculpata și partea vătămată fiind în stare de ebrietate. Tata a cerut încercătorul de la Doina, iar aceasta i-a răspuns cu cuvinte necenzurate. Tata s-a enervat și i-a aplicat o lovitură cu pumnul inculpatei. Apoi, inculpata s-a enervat, a luat cuțitul de pe masă și l-a lovit. Careva pretenții materiale sau morale față de sora sa nu are, dar dorește să fie pedepsită conform legii. Inculpata era în relații bune cu tata, mereu îl suna să-i cumpere ce voia ea. Până la acest caz, tatăl de două ori i-a aplicat lovituri Doinei, dar de fiecare dată această era vinovată. Cazuri ca tata să o alunge pe Doina de acasă nu au fost și avea grijă de ea. Doina i-a zis că tatăl a lovit-o cu pumnul în nas, ea a luat cuțitul de pe masă și l-a înfipt, apoi a ascuns cuțitul după frigider.

Martorul Ghilenschi P. a comunicat că soțul a cerut de la Doina încercătorul pentru telefon, apoi i-a aplicat o lovitură cu pumnul în umăr. Inculpata a luat cuțitul de pe masă și i-a aplicat o lovitură tatălui ei în piciorul drept sus, aproape de brâu. Ea s-a speriat și a mers la fiica mai mare Cristina, iar Doina a sunat la salvare. La acel moment, Doina era în stare de ebrietate ușoară și nu cunoaște dacă soțul ei consumase alcool. După ce a lovit-o cu pumnul, Doina a luat cuțitul și l-a înfipt. Când a venit salvarea, medicii au spus că partea vătămată nu are șanse să supraviețuiască, însă acesta era încă viu. În momentul când i-a aplicat lovitura tatălui său, inculpata era așezată pe pat, iar tatăl ei era în picioare. Anterior, conflicte au mai fost, se certau dar nu atât de grav. A

mai fost un caz când inculpata a luat cuțitul în mână. Prima dată, soțul a bătut-o pe Doina după ce a terminat școala, că a început să-și facă de cap și o bătea cu palma, dar nu des. Soțul o amenința că va pleca de acasă. Anterior a mai avut loc un caz când s-au certat și inculpata a luat în mâna cuțitul. Doina nu se temea de tatăl ei. Nu a văzut ca soțul s-o fi lovit pe Doina la cap. După ce l-a înfipt, Doina a zis că nu s-a gândit că așa se va întâmpla, nu a explicat ce voia să facă cu cuțitul și de ce l-a luat. Când Doina s-a întins după cuțit, ea a dorit să i-l ia din mâini, dar nu a reușit. Inculpata era enervată după ce a fost lovită. Doina nu-i spunea din ce motiv era bătută de tatăl ei, dar soțul o alunga și-i zicea să plece de acasă pentru că nu asculta. Andrieș I., prietenul inculpatei, stătea la plită, nu a întors capul și nu a sărit să o apere, nu s-a ridicat de pe scaun și nu a dorit să se uite, chiar în acea seară a plecat de la ei.

Potrivit raportului privind recepționarea informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite înregistrate la IP Orhei, din 14.12.2019, ora 21.14, Ghilenschi D. a comunicat că la data de 14.12.2019, ora 20.45, în urma unui conflict la domiciliu cu tatăl Ghilenschi I., i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul, în urma la ce a decedat.

Prin procesul-verbal din 15.12.2019, de la Ghilenschi D. a fost ridicat un cuțit, care ulterior a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Conform procesului-verbal de confruntare din 13.02.2020, s-a efectuat confruntarea între martorul Ghilenschi P. și învinuita Ghilenschi D., prin care și-au menținut declarațiile depuse.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020, moartea lui Ghilenschi I. a survenit în rezultatul șocului hemoragic, ca consecință a hemoragiei externe masive, ca urmare a lezării arterei femurale stângi, ce se exprimă prin datele necropsiei și este confirmat cu rezultatul histologic de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat: plagă înțepat-tăiată pe coapsa stângă cu lezarea arterei femurale stângi, care a putut fi provocată de la acțiunea traumatică cu obiect ascuțit-tăios, care putea fi lama unui cuțit (depistat la fața locului), corespunde timpului și circumstanțelor indicate în ordonanță, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă; excoriații pe față, care au putut fi provocate în momentul pierderii cunoștinței cu cădere ulterioară și lovire de careva obiecte contondente, nu au legătură cauzală cu pricina morții și la persoane se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Luând în considerație localizarea leziunii corporale, posibil, victima față de atacant se afla față în față. Moartea lui Ghilenschi I. putea fi evitată, dacă acestuia i se acorda ajutor medical specializat la timp (până la 30 minute). În sângele cadavrului lui Ghilenschi I. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,64 ‰, ceea ce la persoane provoacă o stare de ebrietate alcoolică gravă.

Totodată, expertul, medic-legist Cobîscan D. a indicat că personal a întocmit raportul de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020. Conform examinării cadavrelor și datelor obiective ale leziunilor corporale, leziunea dată se determină și este amplasată pe femurul drept cu lezarea arterei femurale drepte, iar greșeala dată a fost una tehnică, urmând să se ia în calcul partea dreaptă în ceea ce a declarat. Atât în raport, cât și în partea descriptivă a fost comisă o eroare, fiind indicat - partea stângă. Lovitura a fost în piciorul drept al cadavrului. Reieșind din amplasarea leziunii, este pe partea anterioară a femurului și topografiei anatomice lovitura a fost produsă față în față cu corpul, victima putea fi culcată dar numai cu fața în sus. În cazul dat este vorba de lovitura la un unghi de 90°, perpendicular axei corpului. Este mai puțin probabil să

fi fost cazul ca victima să se fi lovit singură în cuțit cu piciorul. Versiunea că victima se afla în poziția în picioare iar agresorul așezat este mai mult probabilă.

Astfel, potrivit declarațiilor martorului ocular Ghilenschi P., la 14.12.2019, seara într-o zi de sâmbătă, a venit de la serviciu pe la orele 17.00, după jumate de oră, acasă a venit și soțul. La acel moment Doina era puțin în stare de ebrietate, dar soțul nu cunoaște dacă era servit. Soțul i-a zis fiicei să-i dea încărcătorul de la telefon, ulterior soțul i-a aplicat inculpatei o lovitură cu pumnul în umăr. Doina era enervată după ce a fost lovită. După ce a lovit-o cu pumnul, Doina a luat cuțitul de pe masă și i-a aplicat o lovitură tatălui ei în piciorul drept sus, aproape de brâu... În momentul când Doina a luat cuțitul, ea era așezată pe pat, și aceasta nu a zis nimic..., în momentul când i-a aplicat lovitura tatălui său, Doina era așezată pe pat, iar tatăl ei era în picioare. ... Nu a văzut ca soțul s-o fi lovit pe Doina la cap. După ce l-a înfipt, Doina a zis că nu s-a gândit că așa se va întâmpla, nu a zis ce voia să facă cu cuțitul și de ce l-a luat... Când Doina s-a izbit după cuțit, ea a dorit să îl ia din mâini dar nu a reușit... conflicte au mai fost, se certau dar nu atât de grav, a mai fost un caz când Doina a luat cuțitul în mână.

Parțial, aceste circumstanțe sunt confirmate și de inculpată care, însă, a negat că a avut intenția de a cauza vătămări corporale și decesul tatălui său, declarând că ... tatăl a lovit-o cu pumnul în nas, după care a lovit-o cu pumnul în mână și ea a încercat să fugă, dar acesta a tras-o de mână înapoi pe pat. Cum stătea masa alături, a observat un cuțit pe masă și l-a luat în mână ca să se apere, tatăl s-a ridicat în picioare și a încercat să o lovească cu piciorul și atunci el s-a înfipt cu piciorul în cuțit...

În același timp, declarațiile inculpatei că a luat cuțitul ca să se apere, tatăl s-a ridicat în picioare și a încercat să o lovească cu piciorul și s-a înfipt cu piciorul în cuțit, nu coroborează cu declarațiile martorului ocular Ghilenschi P., că inculpata era enervată după ce a fost lovită, a luat cuțitul de pe masă și i-a aplicat o lovitură tatălui în piciorul drept sus, aproape de brâu.

Versiunea inculpatei, contravine și concluziilor expertului judiciar Cobîscan D. că este puțin probabil ca victima să se fi lovit singură în cuțit cu piciorul.

Totodată, au fost confirmate depozițiile inculpatei că nu a avut intenția de a-l omorî pe tatăl său, fiind stabilit că aceasta a avut intenția doar de a-i cauza vătămări corporale victimei, manifestând imprudență față de urmările prejudiciabile - decesul victimei, reieșind și din acțiunile ulterioare aplicării loviturii cu cuțitul, or, dacă își dorea survenirea acestor urmări, inculpata avea posibilitatea de a-și duce intenția până la capăt, însă, aceasta personal a apelat la salvare.

Mai mult, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020, moartea lui Ghilenschi I. a survenit în rezultatul șocului hemoragic, ca consecință a hemoragiei externe masive, ca urmare a lezării arterei femurale. Moartea lui Ghilenschi I. putea fi evitată, dacă acestuia i se acorda ajutor medical specializat la timp (până la 30 minute).

Pe lângă aceasta, acuzarea de stat nu a administrat probe care să demonstreze că inculpata ar fi manifestat intenție de a cauza decesul victimei.

Referitor la urmările prejudiciabile urmează a fi reținute concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020, potrivit cărora la Ghilenschi I. s-a constatat plagă înțepat-tăiată pe coapsa stângă cu lezarea arterei femurale stângi, care a putut fi provocată de la acțiunea traumatică cu obiect ascuțit tăios, care putea fi lama unui cuțit (depistat la fața locului), corespunde timpului și circumstanțelor

indicate în ordonanță, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă. .. Conform rezultatelor moartea lui Ghilenschi I. a survenit în rezultatul șocului hemoragic, ca consecință a hemoragiei externe masive, ca urmare a lezării arterei femurale stângi, ce se exprimă prin datele necropsiei și este confirmat cu rezultatul histologic de laborator. Moartea lui Ghilenschi I. putea fi evitată, dacă acestuia i se acorda ajutor medical specializat la timp (până la 30 minute). În sângele cadavrului s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,64 ‰, ceea ce la persoane provoacă o stare de ebrietate alcoolică gravă.

Expertul Cobîscan D. a indicat că, conform datelor obiective ale leziunilor corporale, leziunea dată se determină și este amplasată pe femurul drept cu lezarea arterei femurale drepte, iar greșeala dată a fost una tehnică, urmând să se ia în calcul partea dreaptă în ceea ce a concluzionat.

Deci, potrivit declarațiilor martorului ocular Ghilenschi P. și ale inculpatei, în coroborare cu concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020 și explicațiile expertului Cobîscan D., se confirmă dincolo de orice dubiu rezonabil, că anume de la lovitura inculpatei, aplicată cu cuțitul lui Ghilenschi I., ultimului i-a fost cauzată plagă înțepat-tăiată pe coapsa dreaptă, cu lezarea arterei femurale dreaptă și care se califică ca vătămare gravă.

Art. 201¹ alin. (4) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru violența în familie, adică faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.

Art. 149 alin. (1) Cod penal, stabilește răspundere penală pentru lipsirea de viață din imprudență.

Iar, art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal stabilește răspunderea penală pentru violența în familie, adică faptele prevăzute la alin. (1) și (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, sub aspectul laturii subiective, fapta comisă s-a realizat prin intenția directă a inculpatei de a-i cauza vătămări corporale lui Ghilenschi I., fiind stabilit și faptul că aceasta a manifestat imprudență față de urmările prejudiciabile sub formă de decesul victimei.

Conform practicii judiciare și literaturii de specialitate, în cazul violenței în familie cu cauzarea vătămarilor grave a integrității corporale sau a sănătății, care, la rândul său, a provocat decesul victimei din imprudență, calificarea trebuie făcută în baza art. 149 și art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal. Această afirmație rezidă din faptul că, în ipoteza infracțiunii specificate la art. 201¹ alin. (4) Cod penal, nu este posibilă manifestarea imprudenței față de decesul victimei. Aceasta reiese din interpretarea sistematică a sancțiunilor de la art. 145, 149-152 și 201¹ Cod penal, dar și din esența juridică a violenței în familie.

Prin urmare, se va aplica concursul de infracțiuni prevăzute la art. 149 Cod penal, în situația lipsirii de viață din imprudență a unui membru al familiei de un alt membru al familiei și art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, pentru fapta de cauzarea vătămarilor grave a integrității corporale sau a sănătății.

Or, se consideră lipsire de viață din imprudență fapta în care vinovatul nu a prevăzut posibilitatea survenirii morții victimei ca rezultat al acțiunii sau inacțiunii sale, deși trebuia și putea s-o prevadă (neglijența criminală).

Totodată, reieșind din sancțiunile componentelor de infracțiune indicate la art. 201¹ alin. (3) lit. a) și art. 149 alin. (1) Cod penal, în raport cu sancțiunea infracțiunii incriminată prevăzută la art. 201¹ alin. (4) Cod penal, acestea sunt mai blânde pentru inculpată, astfel că este posibilă efectuarea recalificării juridice, nedepășind limitele învinuirii, deoarece această recalificare este în sensul atenuării și vizează ușurarea situației inculpatei.

În același timp, este nefondată poziția apărării că în acțiunile inculpatei nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de 201¹ Cod penal, în sensul agravant, fiind necesară interpretarea acțiunilor acesteia ca legitimă apărare, întrucât aceste argumente sunt declarative, fără suport probatoriu.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpata a comis o infracțiune mai puțin gravă și una gravă, anterior nu a fost judecată, are la întreținere un copil minor, se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, că a săvârșit infracțiunile incriminate la vârsta de 20 ani, în cazul acesteia fiind aplicabile prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, concluzionând ca fiind echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare, în limitele stabilite și prevăzute de legea penală pentru infracțiunile săvârșite.

3. Procurorul în Procuratura raionului Orhei, Alexandru Morgun, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal la 13 ani închisoare.

Apelantul a invocat că în instanță nu a fost dată o apreciere justă declarațiilor succesului părții vătămate Ghilenschi C. și martorului Ghilenschi P., care au comunicat detaliat despre împrejurările comiterii infracțiunii, acțiunile și rolul inculpatei la infracțiune, depoziții care au fost confirmate în ședința de judecată și dau o explicație certă, obiectivă și logică evenimentelor care s-au desfășurat în realitate.

Contrar soluției instanței de fond de încadrare a faptelor inculpatei în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) și art. 149 alin. (1) Cod penal, în acțiunile acesteia sunt prezente elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Deși inculpata nu și-a recunoscut vina în fapta incriminată, aceasta a acționat cu intenție directă, care se caracterizează prin faptul că aceasta își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, prevede urmările ei prejudiciabile și dorește survenirea acestor urmări.

Or, inculpata a avut intenția directă de a comite infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, ce se dovedește prin declarațiile martorului Ghilenschi P., că Doina deodată a luat cuțitul de pe masă și i-a aplicat o lovitură tatălui ei în piciorul drept, sus, aproape de brâu... În momentul când Doina a luat cuțitul, ea stătea așezată pe pat și aceasta nu a zis nimic... în momentul când i-a aplicat lovitura tatălui său, Doina era așezată pe pat, iar tatăl ei era în picioare. ... Nu a văzut ca soțul s-o fi lovit pe Doina la cap. După ce l-a înfipt, Doina a zis că nu s-a gândit că așa se va întâmpla, nu a zis ce voia să facă cu cuțitul și de ce l-a luat... Când Doina s-a izbit după cuțit, ea a dorit să îl ia din mâini dar nu a reușit... conflicte au mai fost, că se certau dar nu atât de grave, a mai fost un caz când Doina a luat cuțitul în mână....

Astfel, acțiunea inculpatei de aplicare a loviturii cu cuțitul a fost demonstrată prin declarațiile martorului Ghilenschi P., din care rezultă că aceasta a luat cuțitul de pe masă, Ghilenschi P. a încercat a curma acțiunea fiicei sale, însă, până la urmă, ultima

a aplicat lovitura cu cuțitul în piciorul victimei, deci, a avut intenția cauzării leziunilor grave cu soldarea decesului tatălui său.

La fel, martorul Ghilenschi P. a indicat că a încercat să curme acțiunea fiicei sale de a aplica lovitura cu cuțitul, iar în urma opunerii rezistenței fiicei sale, a fost tăiată cu cuțitul la deget.

Totodată, intenția directă a inculpatei de a cauza vătămări corporale grave soldate cu deces rezultă și din declarațiile martorului că fiica sa a mai avut anterior conflicte cu victima și, la fel, a mai luat cuțitul în mână, prin ce se demonstrează că aceasta a dorit survenirea urmărilor prejudiciabile, confirmând și faptul că au mai avut loc conflicte cu tatăl său.

În același timp, afirmația inculpatei că nu a dorit survenirea decesului tatălui său contravine faptul că în momentul conflictului nu a cerut ajutor martorilor prezenți în cameră, Ghilenschi P. și Andrieș I., deci, acesta a avut intenție directă atât asupra acțiunii principale de a cauza vătămări corporale, cât și asupra urmărilor prejudiciabile sub formă de decesul victimei, or, după aplicarea loviturii cu cuțitul nu a încercat să-i acorde ajutor părții vătămate, știind că ultimul sângerează în altă cameră pe pat.

Prin urmare, în acțiunile inculpatei sunt prezente toate elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

3.1. A declarat apel și avocatul Boris Bulbuc, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 149 alin. (1) și 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motivul aflării în legitimă apărare.

Apelantul a indicat că inculpata și-a apărat integritatea corporală, viața și sănătatea împotriva atacului la care era supusă din partea lui Ghilenschi I. prin acțiuni directe imediate asupra ei, prin ce a săvârșit legitima apărare.

Or, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Atacul trebuie să pună în pericol grav persoana, drepturile celui atacat ori interesul public. Se cere mai întâi, să existe un pericol pentru persoana atacată sau pentru un interes public. Această condiție se realizează când atacul vizează valori sociale legate de persoana umană (viața, integritatea corporală sau sănătatea, libertatea, demnitatea etc.), drepturile constituționale ale acesteia (dreptul la libera circulație, dreptul de proprietate etc.).

Mai mult, art. 35 Cod penal stipulează cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, printre acestea regăsindu-se și legitima apărare, temei pentru instituirea ultimei, servind atât lipsa caracterului prejudiciabil, fapta prezentându-se ca o activitate social-utilă, cât și lipsa de vinovăție, căci făptuitorul nu acționează cu voință liberă, ci constrâns de necesitatea apărării valorilor sociale amenințate grav prin atac periculos.

Iar potrivit art. 36 alin. (2) Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public, context în care, se impune a menționa că o altă condiție implicită a legitimei apărări perfecte impune

proportionalitatea apărării în raport cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul ori în condițiile în care s-au depășit limitele acestei proporționalități.

Astfel, inculpata s-a apărat împotriva unui atac obiectiv și periculos, deoarece atacul este o agresiune, o comportare violentă a omului, care este îndreptat împotriva unei valori sociale ocrotite de lege și aici s-a dovedit un atac real din partea părintelui Ghilenschi I. la viața inculpatei.

Deci, în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) și art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, aceasta urmând a fi achitată.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2020, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Ghilenschi Doina a fost condamnată în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei, începând din 29.09.2020, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 15.12.2019 până la 29.09.2020.

De la inculpată s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2958 lei.

Instanța de apel a constatat că la 14 decembrie 2019, orele 17.00-18.00, inculpata Ghilenschi D., aflându-se în domiciliul său din XXXXXX XXXX, XXXXXX, în urma unui conflict spontan cu tatăl Ghilenschi I., intenționat i-a aplicat o lovitură cu un cuțit în regiunea coapsei drepte, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020, plagă înțepat-tăiată pe coapsa dreaptă cu lezarea arterei femurale care, conform criteriului pericolului pentru viață, se califică ca vătămare corporală gravă, iar Ghilenschi I. a decedat la fața locului, fiind stabilit că moartea ultimului a survenit în rezultatul șocului hemoragic, ca consecință a hemoragiei externe masive, ca urmare a lezării arterei femurale, ce se exprimă prin datele necropsiei și este confirmat cu rezultatul histologic de laborator.

Instanța de apel a reținut că, inculpata în instanța de apel, nu și-a recunoscut vina și a declarat că tatăl a intrat în casă și a cerut încărcătorul de la telefon. Ea i-a zis că nu l-a luat și să-l caute mai bine. Apoi, tatăl a lovit-o cu pumnul în nas, după care în mână, ea a încercat să fugă, dar acesta a tras-o de mână înapoi pe pat. A observat pe masa de alături un cuțit și l-a luat în mână ca să se apere. Tatăl s-a ridicat în picioare și a încercat să o lovească cu piciorul și atunci el s-a înfipt cu piciorul în cuțit. Văzând că-i curge sânge din rană, a sunat la salvare și poliție.

Totodată, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate se confirmă prin probe administrate.

Astfel, succesorul părții vătămate, Ghilenschi C., în instanța de fond, a declarat că inculpata este sora ei, iar partea vătămată a fost tatăl lor. Seara, la ea acasă a venit mama Ghilenschi P. și i-a spus că Doina l-a înfipt cu cuțitul în picior pe tatăl său, dar a crezut că o minte. Apoi a venit inculpata plângând și i-a zis că tata a decedat. A mers împreună cu soțul la tata acasă. Acolo a văzut că tatăl era pe pat și plin de sânge. Ea a dat telefonul său la o cumătră care a sunat la salvare și poliție. Salvarea a venit peste 15-20 minute, apoi și poliția. Medicii l-au examinat pe tatăl ei, au încercat să-i acorde asistență și le-au spus că nu are nicio șansă de a supraviețui. Din spusele mamei, a înțeles că conflictul a început de la un încărcător de telefon, iar Doina și tata erau în

stare de ebrietate. Tata a cerut încărcătorul de la Doina, iar aceasta i-a răspuns cu cuvinte necenzurate. Tata s-a enervat și i-a aplicat Doinei o lovitură cu pumnul. Nu a văzut aceasta, dar cunoaște din spusele mamei. Doina s-a enervat, a luat cuțitul de pe masă și l-a lovit. Până la acest caz tatăl de 2 ori i-a aplicat lovituri Doinei, dar de fiecare dată, această era vinovată. Doina i-a zis că tatăl atunci a lovit-o cu pumnul în nas. Fiind jos lângă pat, a luat cuțitul de pe masă, l-a înfipt, apoi a fugit și a ascuns cuțitul după frigider.

Martorul Ghilenschi P., în instanța de fond, a comunicat că soțul a cerut de la Doina încărcătorul pentru telefon, apoi i-a aplicat o lovitură cu pumnul în umăr. Inculpata a luat cuțitul de pe masă și i-a aplicat o lovitură tatălui ei în piciorul drept, sus, aproape de brâu. Ea s-a speriat și a mers la fiica mai mare Cristina, iar Doina a sunat la salvare. În acel moment, Doina era în stare de ebrietate ușoară și nu cunoaște dacă soțul ei consumase alcool. După ce a lovit-o cu pumnul, Doina a luat cuțitul și l-a înfipt. Când a venit salvarea, medicii au spus că partea vătămată nu are șanse să supraviețuiască, însă acesta era încă viu. În momentul când i-a aplicat lovitura tatălui său, inculpata era așezată pe pat, iar tatăl ei era în picioare. Anterior, conflicte au mai fost, se certau dar nu atât de grav, a mai fost un caz când inculpata a luat cuțitul în mână. Prima dată, soțul a bătut-o pe Doina după ce a terminat școala, că a început să-și facă de cap și o bătea cu palma, dar nu des. Soțul o amenința că va pleca de acasă. Anterior a mai avut loc un caz când s-au certat și inculpata a luat în mâna cuțitul. Doina nu se temea de tatăl ei. În momentul când Doina a luat cuțitul, ea stătea așezată pe pat și aceasta nu a zis nimic. Nu a văzut ca soțul s-o fi lovit pe Doina la cap. După ce l-a înfipt, Doina a zis că nu s-a gândit că așa se va întâmpla, nu a explicat ce voia să facă cu cuțitul și de ce l-a luat. Când Doina s-a întins după cuțit, ea a dorit să i-l ia din mâini, dar nu a reușit. Inculpata era enervată după ce a fost lovită. Doina nu-i spunea din ce motiv era bătută de tatăl ei, dar soțul o alunga și-i zicea să plece de acasă pentru că nu asculta. Cât era Doina mică, soțul îi mai aplica câte o palmă. În acea zi la ei era Andrieș I., prietenul inculpatei, stătea la plită, nu a întors capul și nu a sărit să o apere, nu s-a ridicat de pe scaun și nu a dorit să se uite, chiar în acea seară a plecat de la ei.

Conform procesului-verbal din 15.12.2019, de la Ghilenschi D. a fost ridicat un cuțit, care ulterior a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Potrivit procesului-verbal din 13.02.2020, s-a efectuat confruntarea între martorul Ghilenschi P. și învinuita Ghilenschi D., în care și-au menținut declarațiile depuse.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020, moartea lui Ghilenschi I. a survenit în rezultatul șocului hemoragic, ca consecință a hemoragiei externe masive, ca urmare a lezării arterei femurale stângi, ce se exprimă prin datele necropsiei și este confirmat cu rezultatul histologic de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat: plagă înțepat-tăiată pe coapsa stângă cu lezarea arterei femurale stângi, care a putut fi provocată de la acțiunea traumatică cu obiect ascuțit-tăios, care putea fi lama unui cuțit (depistat la fața locului), corespunde timpului și circumstanțelor indicate în ordonanță, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă; excoriații pe față, care au putut fi provocate în momentul pierderii cunoștinței cu cădere ulterioară și lovire de careva obiecte contondente, nu au legătură cauzală cu pricina morții și la persoane se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Luând în considerație localizarea leziunii

corporale, posibil victima față de atacant se afla față în față. Moartea lui Ghilenschi I. putea fi evitată dacă acestuia i se acorda ajutor medical specializat la timp (până la 30 minute). În sângele cadavrului s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,64 ‰, ceea ce la persoane provoacă o stare de ebrietate alcoolică gravă.

Totodată, expertul, medicul-legist Cobîscan D., în instanța de fond a confirmat că personal a întocmit raportul de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020. Conform examinării cadavrelor și datelor obiective ale leziunilor corporale, leziunea dată se determină și este amplasată pe femurul drept cu lezarea arterei femurale drepte, iar greșeala dată a fost una tehnică, urmând să se ia în calcul partea dreaptă în ceea ce a declarat. Atât în raport, cât și în partea descriptivă a fost comisă eroarea - partea stângă. Iar lovitura a fost în piciorul drept al cadavrului. Reieșind din amplasarea leziunii, este pe partea anterioară a femurului și topografiei anatomice lovitura a fost produsă față în față cu corpul, victima putea fi culcată dar numai cu fața în sus. În cazul dat este vorba de lovitura la un unghi de 90°, perpendicular axei corpului. Este mai puțin probabil să fi fost cazul ca victima să se fi lovit singură în cuțit cu piciorul. Versiunea că victima se afla în poziția în picioare, iar agresorul așezat, este mai mult probabilă.

Prin urmare, acțiunile inculpatei urmează a fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, manifestată prin maltratare, care au cauzat vătămare gravă a sănătății, soldată cu decesul victimei.

Ori, inculpatei corect i-a fost înaintată învinuirea pe art. 201¹ alin. (4) Cod penal, iar ulterior, greșit au fost recalificate de prima instanță în baza art. 149 alin. (1) și art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, argumentele acuzării privind vinovăția inculpatei, invocate în apelul declarat sunt fondate, iar instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești și greșit a recalificat faptele inculpatei în baza art. 149 alin. (1) și art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 201¹ Cod penal îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială și relațiilor sociale cu privire la integritatea fizică a persoanei.

Victimă a infracțiunii specificate la art. 201¹ din Codul penal, poate fi oricare membru al familiei făptuitorului, în speță victima fiind tatăl inculpatei.

Subiectul infracțiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Obiectul material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei).

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă s-a manifestat prin acțiunea inculpatei condusă de intenția directă a acesteia, caracterizată prin aceea că infractorul

își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, prevede urmările ei prejudiciabile și dorește survenirea acestor urmări.

Or, inculpata, săvârșind infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, a acționat cu intenție directă, împrejurări ce se atestă din declarațiile martorului Ghilenschi P., că Doina deodată a luat cuțitul de pe masă și i-a aplicat o lovitură tatălui ei în piciorul drept sus, aproape de brâu... În momentul când Doina a luat cuțitul, ea era așezată pe pat și aceasta nu a zis nimic... în momentul când i-a aplicat lovitura tatălui său, Doina era așezată pe pat, iar tatăl ei era în picioare. ... Nu a văzut ca soțul s-o fi lovit pe Doina la cap. După ce l-a înfipt, Doina a zis că nu s-a gândit că așa se va întâmpla, nu a zis ce voia să facă cu cuțitul și de ce l-a luat... Când Doina s-a izbit după cuțit, ea a dorit să îl ia din mâini dar nu a reușit... conflicte au mai fost, se certau, dar nu atât de grave, a mai fost un caz când Doina a luat cuțitul în mână.

Deci, a fost demonstrată cu certitudine intenția directă a inculpatei la săvârșirea infracțiunii.

Afirmațiile inculpatei că nu a dorit survenirea decesului tatălui său sunt combătute prin faptul că în momentul conflictului, aceasta nu a cerut ajutor persoanelor aflate în cameră - Ghilenschi P. și Andrieș I., deci a avut intenție directă atât asupra acțiunii principale de a cauza vătămări corporale, cât și asupra urmărilor prejudiciabile sub formă de decesul victimei, or, Ghilenschi D., după aplicarea loviturii cu cuțitul tatălui său, nu a încercat să-i acorde ajutor, știind că ultimul sângerează în altă cameră.

Astfel, în acțiunile inculpatei sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77, 79 Cod penal, că inculpata a comis o infracțiune deosebit de gravă, anterior nu a fost judecată, este caracterizată negativ, a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate, întreține un copil minor, concluzionând că corectarea și reeducarea acesteia este posibilă doar prin izolare de societate, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare în limitele sancțiunii infracțiunii incriminate, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, potrivit cărui la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu o treime, or, aceasta a comis infracțiunea la vârsta de 20 ani.

Totodată, instanța a statuat că, potrivit art. 229 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Deoarece în urma efectuării raportului de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020 au fost suportate cheltuieli în mărime de 2958 lei, acestea urmează a fi încasate din contul inculpatei în beneficiul statului.

Însă, cheltuielile pentru hârtie, imprimarea textului și copertă nu se regăsesc în categoria cheltuielilor stabilite la art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală.

5. Avocatul Boris Bulbuc a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că inculpata și-a apărat integritatea corporală, viața și sănătatea împotriva atacului la care era supusă din partea lui Ghilenschi I. prin acțiuni directe imediate asupra ei, prin ce a săvârșit legitima apărare.

Or, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Atacul trebuie să pună în pericol grav persoana, drepturile celui atacat ori interesul public. Se cere mai întâi, să existe un pericol pentru persoana atacată sau pentru un interes public. Această condiție se realizează când atacul vizează valori sociale legate de persoana umană (viața, integritatea corporală sau sănătatea, libertatea, demnitatea etc.), drepturile constituționale ale acesteia (dreptul la libera circulație, dreptul de proprietate etc.).

Mai mult, art. 35 Cod penal stipulează cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, printre acestea regăsindu-se și legitima apărare, temei pentru instituirea ultimei, servind atât lipsa caracterului prejudiciabil, fapta prezentându-se ca o activitate social-utilă, cât și lipsa de vinovăție, căci făptuitorul nu acționează cu voință liberă, ci constrâns de necesitatea apărării valorilor sociale amenințate grav prin atac periculos.

Iar, potrivit art. 36 alin. (2) Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public, context în care, se impune a menționa că o altă condiție implicită a legitimei apărări perfecte impune proporționalitatea apărării în raport cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul ori în condițiile în care s-au depășit limitele acestei proporționalități.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpata, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond

Recurenta a indicat că a recunoscut vina, însă conflictul a fost inițiat de partea vătămată, care, primul i-a aplicat o lovitură în regiunea capului. A comis infracțiunea doar pentru a se apăra și a lovi partea vătămată, fiindu-i frică pentru viața și sănătatea sa. Nu a avut intenția de a lovi partea vătămată, îi pare foarte rău de cele săvârșite, nu a prevăzut urmările survenite și se căiește sincer.

Mai mult, are la întreținere un copil minor, pe care îl crește singură.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin.

(5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul inculpatei, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul dat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite și sunt divergente în aspectul soluției solicitate (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor ei infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile succesului părții vătămate Ghilenschi C., martorului Ghilenschi P., raportul privind recepționarea informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite înregistrate la IP Orhei pe 14.12.2019, prin care Ghilenschi D. a comunicat că în urma unui conflict la domiciliu cu tatăl, i-a aplicat o lovitură cu cuțitul, în urma la ce a decedat, procesul-verbal din 15.12.2019 de ridicare de la Ghilenschi D. a unui cuțit, care ulterior a fost recunoscut în calitate de corp delict, procesul-verbal de confruntare din 13.02.2020 între martorul Ghilenschi P. și învinuita Ghilenschi D., în cadrul căreia și-au menținut declarațiile depuse, raportul de expertiză judiciară nr. 201925C0407 din 07.02.2020 și declarațiile expertului medic-legist Cobîscan D., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (4)

Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, manifestată prin maltratare, care au cauzat vătămare gravă a sănătății soldată cu decesul victimei (*pct. 4. din decizie*).

În același timp, probele și circumstanțele cauzei exclud totalmente eventuala prezență în acțiunile inculpatei, care, de altfel, solicită menținerea sentinței, a împrejurărilor de drept prescrise în art. 36 Cod penal (*pct. 1., 2., 5.I. din decizie*).

Ori, soluția instanței de apel coroborează și cu jurisprudența națională, conform cărei afirmațiilor făptuitorului că a acționat fără intenție, trebuie confruntate cu datele ce caracterizează acțiunea în momentul infracțiunii, ambianța în care a fost săvârșită aceasta. Structural, infracțiunea de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul victimei (*art. 151 alin. (4) CP*), cuprinde vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (*urmările prejudiciabile primare*), care, la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave – decesul victimei (*urmările prejudiciabile secundare*). În cazul dat, decesul victimei trebuie să se găsească într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. Mai mult, această legătură de cauzalitate trebuie să fie cuprinsă de vinovăția făptuitorului. În planul laturii subiective, fapta respectivă se caracterizează prin intenții față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare. Articolul 201¹ alin. (4) Cod penal incriminează violența în familie, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, soldată cu decesul victimei, pentru care sunt aplicabile recomandările expuse, ce se referă la componența de infracțiune, prevăzută de art.151 alin. (4) Cod penal (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 24.12.2012, nr. 11 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (145-148 CP), pct. 10., 11*).

Totodată, prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatei, este demonstrată concludent prin probele administrate.

Pe lângă aceasta, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 70 alin. (3¹), 79 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatei, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Mai mult, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Totodată, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Boris Bulbuc și de inculpata Ghilenschi Doina XXX, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2020, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 2 aprilie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun